

[Økonomiministeren.]

hensyn til betalingsbalancespørgsmålet. Det er givet, at hvis man vælger en ekspansiv indsats af generel karakter for at nedbringe arbejdsløsheden, så vil det virke belastende på betalingsbalancen. Det er også givet, at hvis man anvender mere selektive metoder i bekæmpelsen af arbejdsløsheden, så kan udvalget af disse metoder foretages på en sådan måde, at det belaster betalingsbalancen mindre.

Det er også givet, at hvis man anvender mere generelle metoder til forbedring af betalingsbalancen og anvender specielle metoder for at fremme den del af erhvervslivet, som i særlig grad er konkurrenceerhvervene, så vil man samtidig kunne opnå en effekt, en virkning på arbejdsløshedens omfang, en nedbringelse af arbejdsløsheden, som er langt større, end hvis man bare betjener sig af generelle økonomiske midler.

Derfor bliver det et spørgsmål om, på hvilken måde man griber tingene an, og vi vil fra regeringens side, når vi er færdige med disse problemer — jeg erkender, at det vil jo tidsmæssigt hjælpe lidt, når vi er færdige med finanslovens behandling — så hurtigt, det er gør ligt, møde frem med, hvad vi mener skal gøres for at bekæmpe arbejdsløsheden, samtidig med at betalingsbalancehensynet godtages. Jeg vil gerne sige, at det er min bestemte opfattelse, at på lang sigt vil vi ikke være i stand til at løse arbejdsløshedsproblemet i Danmark, medmindre vi får skabt, jeg havde nær sagt en anden strukturel situation for vores betalingsbalancespørgsmål og for vores betalingsbalance end den, vi har i dag. Herom er der ikke nogen uenighed. Hertil tror jeg også hr. Knud Jespersen ved lejlighed, når vi når så langt i overvejelserne, vil få mulighed for at tage standpunkt.

Jeg vil gerne gentage, at man ikke skal tro, at man effektivt kan bekæmpe arbejdsløsheden og samtidig nedbringe vort betalingsbalanceunderskud med en afskaffelse for øje i løbet af nogle forholdsvis få år, uden at dette kommer til at koste anstrengelser og visse steder afsavn og ofre og afkald på fordomme, måske endda på visse rettigheder, man mener man har haft. Det kommer alle grupper til at finde sig i. Jeg tror, det vil være af interesse, når vi når så langt, at se, om også offerviljen hos det

kommunistiske parti vil være tilstrækkelig til at acceptere visse ofre til fordel for at få arbejdsløsheden effektivt nedsat.

Og så er jeg desværre nødt til at beskæftige mig med hr. Svend Andersen (Rosk.a.) igen. Hr. Svend Andersen (Rosk.a.) prøvede jo overhovedet ikke på bare en antydning af at imødegå det, jeg havde sagt. Jeg har sjældent set eller hørt noget så ejendommeligt som det, hr. Svend Andersen (Rosk.a.) præsterede. Hvad var det, hr. Svend Andersen (Rosk.a.) sagde? Nå ja, så er Danmark jo da i hvert fald sølvmedaljevinder. Altså vi skulle være sådan nr. 2 med hensyn til alle disse områder.

Pas nu på, hr. Svend Andersen (Rosk.a.), for man skal jo altså holde sig en lille smule, bare tilfældigvis og en gang imellem — det vil være næsten en overmenneskelig fordring at stille til hr. Svend Andersen (Rosk.a.) — til sandheden. Nu skal jeg nævne — nej, jeg må måske have lov til først at sige, at det var ligesom en slags skarpsindighedsprøve, jeg stillede hr. Svend Andersen (Rosk.a.), idet jeg kun nævnte 5 af verdensrekorderne, og jeg havde jo troet, at hr. Svend Andersen (Rosk.a.) havde opdaget, jeg kun nævnedes de 5. Men ork nej. Det opdagede hr. Svend Andersen (Rosk.a.) skam slet ikke. Derfor skal jeg nu gerne nævne den sjette verdensrekord, som hr. Svend Andersen (Rosk.a.) mente at have fundet. Det drejer sig om det, der hedder budgetunderskuddet. Staternes budgetunderskud. Efter en opgørelse, som EF har foretaget for ganske nylig, stiller det sig for EF's medlemslande således, at EF-rekorden — jeg tør ikke engang sige, det er verdensrekorden — har Irland med 16,6 pct. i statsunderskud i forhold til bruttonationalproduktet. Italien har 10,0. England har 6,7. Så kommer Danmark ind — vi får altså ikke engang bronze — med 6,3, Holland med 6,0, Tyskland med 5,4, Belgien med 5,3 og Frankrig som en fin nummer sjok med 0,6.

Det være til oplysning for hr. Svend Andersen (Rosk.a.) og øvrige medlemmer af offentligheden. Men det understreger jo i hvert fald, at verdensrekordvinder kan vi ikke ligefrem siges at være.

Så skal jeg vende mig til et af områderne — bare for at tage det — og belyse, hvorledes forholdene er. Det, som hr. Svend Andersen (Rosk.a.) måske lagde mest vægt på, og